

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, nowember 1998
lětnik 48

11

Bože słowo za nas

Bóh lubuje małych

Skrótsene přédowanje při poswjećenju pomnika
za Mikławša Jakubicu w Lubanicach 26.9.1998

„Jandželej Filadelfiskeje
wosady napisaj: Tak praji
tón Swjaty, tón Wěrný, kiž
ma Dawidowy kluč, kotryž
wotamka, a nchtó njezam-
ka, kotryž zamka, a nchtó
njewotamka: Ja znaju two-
je skutki. Hlej, ja sym před
tobu wotamknył durje, a
nchtó njemóže je zamknyć;
přeťož ty maš mało mocy a
sy zachował moje słowo, a
njejsy moje mjeno zapřel.“
(Zjewjenje Jana 3, 7+8)

W nas čłowjekach tči n-
kajka přichilnosť k temu,
štož je wulke, monumental-
ne a štož začišć zbudži. Dos-
aha, hdyž hladamy na žiwje-
nje w towaršności abo poli-
tice, zo bychmy so wo tutej
nachilności přeswědčili.
Statne swjedženje maja hu-
stodosć tak wulkotne for-
my, zo bychy swědčili wo
mocy naroda a jeho wuzna-
nje mjez ludami swěta. Tež
w nabožnym žiwjenju spó-
znajemy prócu wo efekt.
Wulkotnje wutwarjene lit-
urgije, hoberske swjatnicy
połne kultowych wěcow
maja spokojić čłowjesku ža-
dosć za wulkosću. Tohodla
sonjedźiwamy, zo ludžo hu-
sto přewidža to małe, nje-
napadne. To małe (podleži
w přirunanju z wulkim, do-
kelž njeprinje požadany
efekt, kotryž tola tak jara lu-
bijemy.

Na zbožo hlada Bóh hinak
na swět a na ludži hač člo-
wjek. Bóh njeposudzuje nas
na zakładze našeho bohat-
stwa abo titulow, kiž steja
před našim mjenom, tež nic
na zakładze našeho wliwa
a našich zastojnstwow.
Stworiciel hlada na našu

wutrobu a pyta we njej lu-
bosć, kotraž so jeho wjedže-
nju podawa. Za njehonječi
wuspěch čłowjeskeho počí-
nanja, ale hač je čłowjek wu-
směrjeny na jeho wolu. Wo
tym, zo woprawdže tak je,
swědči naš bibliski tekst.

Tón, kotryž wobroći so
na wasadu we Filadelfiji, je
Jezus, kotrehož widži Jan
jako Syna čłowjeka, kiž steji
srjedz swojich wasadow
(Zjewj. 1, 11-13). Jezus při-
wobroći so Filadelfiskej
wasadze nic tohodla, dokelž je
wulka a dokelž su tam ludžo
z mudrosću a wliwom. Zje-
dnoćenstwo we Filadelfiji
– dalokož móžemy sudzić –
bě najmjeńša wasada mjez
tymi, kotrež su w Zjewjenju
naspomnjene. Njeměješe
hospodarsku móc ani wose-
bite duchowne mocy, a tola
je so jako hódna spóznała,
zo Syn čłowjeka k njej rěči.
Tamne wasady w Zjewje-
nju so tak derje njeposudžu-
ja. Hačrunjež njebě Filadel-
fiska wasada zдалoka tak
sylna kaž druge, tak je tola
runje wona so posudžowała
jako ta, kotraž je najbóle po-
dana Bohu. A před njej wo-
tamkne Bóh durje do swoje-
ho kralestwa, a nchtó je
njezamkne. Hačrunjež ma
mało mocy, tak je tola za-
chowala Bože słowo a njeje
zapřela Jeho mjeno. Při po-
sudžowanju wasady we Fil-
adelfiji njeje Bóh wužiwał
měritko kwantity, ale kwali-
ty. Za njeho je wažne, zo
wostanje wasada we Fila-
delfiji při nim, slyši jeho slo-
wo, spjelni jeho wolu.

Bože kralestwo njeje mo-
numentalne. Wone je po-

Cyrkej w Hbjelsku, natwarjena wokoło 1350 w pózdno-
gotiskim stilu. Wot lěta 1698 do 1735 bě tu z fararjom
Matej Jokuš, sobupřeložer přenjeje serbskeje biblije,
kotraž wuńdže 1728. Poslednje serbske kemše w Hbjel-
sčanskej cyrkwi běchu 20. julija 1941.

Text a foto: Bigonowa

dobne małemu symješku
žonopa, kotrež čłowjek w
swojej žadosći za wulkim
přewidzi. We Filadelfiskej
wasadze sluchachu na Boži
hlós, zachowachu jeho slo-
wo. Tohodla je wone zje-
dnoćenstwo so stalo z krale-
stwom Božim a městnom,
hdžež so Bóh spózna. W
zjewjenju Jana so wasady
předstaja jako swěćniki. Z
tym so potwjerdzi, zo su wo-
ne přikłady, kotrež maja so
scěhować a wo kotrychž
mamy rozmyslować.

Poselstwo ze Zjewjenja
počahuje so na wšitke małe
skupiny, potajkim tež na Łu-
žiskich Serbow, na Serbow
w Delnjeje Łužicy. Hačrunjež
su wulke škody počerpjeli,

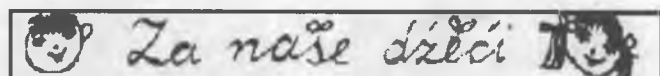
njejsu so zawřeli Božemu
słowu. Wo tym swědči serbska
biblija, serbski Nowy
Testament. Přez njón je lud
spóznał Božu wolu we swo-
jej rěči, tak podobnje kaž lu-
džo, na kotrychž su so japo-
štoljo wobročili pod wli-
wom swjateho Ducha (Ja-
poštołske skutki 2, 6-11).
Tak kaž za Filadelfiskej
wasadu nještejachu syly ludu,
móc a bohatstwo, tak tež
Serbja njejsu wulcy po lič-
bje. A tola je słowo za nich
zaklinčało w přeložku Jaku-
bicy a pozdžišo druhich. Je-
lizo zaklinči na zakładze člo-
wjeskeje mocy, tak njeje to
ničo wosebiteho, hdyž pak
zaklinči hačrunjež je lud sla-
by, přećiwu zwonkow- ➔

⇨ nym wobstejnosćam, pře-
ćiwo liwkemu rozumej a
rozsuđej, tak je to wulkotna
wěc.

Bóh, kotryž je knjez stawi-
znow, chce wobstaće ma-
lych a słabych, su serbscy
wótčincojo husćišo prajili.
W basnjach Čišinskeho z
cyklusa „Z juskom wotčin-
skim“ namakaš přikłady Da-
wida, Judity a Makabej-
skich bratrow, kiž dobychu

nad sylnymi. W basni „Na-
pominanje k horliwej muž-
nosći“ wón pisa: „tež mały
mócný bywa“ (ZŠC IV 189).
Tole wobkrući nam japo-
stoł: „Štož je słabe před swě-
tom, to je Bóh wuzwolił, zo
by mudrych woħañbił“ (1.
Kor. 1,27), zo „by so stało,
kaž je napisane: Štož so
chwali, tón so chwal teħo
Knjeza.“ (1. Kor. 1,31)

farar **R. M. Leszczyński**

Lube dźěći!

Sće poprawom hižo raz tak prawje w bibliji listowali abo
čitali? Ně? Nó, snano je wam slědowace hódančko-recept
nastork, so blišo ze swjatym pismom zaběrać. Trjebaće
za to jenož bibliju, hlóžčku a wjeselo při pječenju.

Za „bibliski tykanc“ trjebaće:

- 1,5 šalki 5. Mójzasa 32,14a
- 6 Jeremija 17,11
- 2 šalce 1. sudnikow 14,18a
- 4,5 šalki 1. kralojo 5,2
- 2 šalce 1. Samuela 30,12a
- 3/4 šalki 1. list na Korinthiskich 3,2
- 2 šalce Nahum 3,12
- 1 šalka 4. Mójzasa 17,23 b
- 1 šćipka 3. Mójzasa 2,13
- 3-4 lžički Jeremija 6,20
- 3 lžički pječenskeho proška (njeje to wězo kniha z
biblije ale pječenske čeridło)

Po tym zo sće wšitko derje změšeli, dyrbi so tykanc ně-
kak poldra hodžiny při srjedźnej ćoploće pjec. Hdyž sej
njejsće cyle wěsći při pytanju, prašejće so tola raz svojich
staršich abo spuščće so na swoje začuće. Wjele wjesela
při pytanju, pječenju a wězo tež při jědźi „bibliskeho ty-
kanca“ přeje wam

waša **Jadwiga Malinček**

Pomnik za Mikławša Jakubicu

Telko hosći kaž lětsa 26. sep-
tembra njeje drje zanjese-
na pólska wjeska Lubanica
husto witać móħla. Něhdze
150 Serbow a Polakow so
zeńdze, zo bychu spominali
na fararja Mikławša Jakubi-
cu, kiž je 1548 zakónčil přeni
přełožk noweho zakonja do
serbskeje řeče. Jeho dźěło
njebě so tehdy čišćało, je
pak so jako rukopis wucho-
wało a bě hač do oktobra
widzeć w krajnej wustajeń-
cy w Pančičanskim klóštrje.

450lětny jubilej přełožka
bě za Maćicu Serbsku z při-
činu, postajić Mikławšej Ja-
kubicy pomnik před cyrk-
wju, w kotrejž je něhdy přė-
dował. Džak pjenježnym da-
ram maćicarjow a podpěry
serbskeje založby bě móžno
předewzaće zwoprawdźić.
W Pólskej da Maćica wu-
dźělać dwudźělny pomnik
z granita, kiž wobsteji ze
stilizowaneje wulkeje klět-
ki, na kotrejž leži wotewrje-
na kniha z napismom „NO-
WY TESTAMENT“, a z wo-
pomnjenskeje tafle, na ko-
trejž je w delnjoserbskej,
němskej a pólskej řeči na-
pisane:

„MIKŁAWŠ JAKUBICA
FARAR W LUBANICACH
DOKOŃCYŁ 1548 PRĘDNY PRĘŁOŽK
NOWEGO TESTAMENTA DO SERB-
SKEJE RĘCY
MAŚICA SERBOŁUŻYCKA 1998“

Wotkryće pomnika sta so
na dostojne wašnje z krótki-
mi narěćemi, recitaciju Či-

šinskeho basnje „Ródněj ře-
či“ a spěwami delnjoserb-
sko-pólskeho džěćaceho
chóra. Předsyda Maćicy
Serbskeje dr. Měrćin Völkel
wuzběhny Jakubicowe džě-
ło jako přeni přełožk Luthe-
roweho noweho zakonja do
słowjanskeje řeče. Zo bě to
runje najmjeńša słowjanska
řeč, dopokaza, zo su tež ma-
le ludy kmane k wulkim kul-
turnym skutkam. Po wot-
kryću pomnika přez holcy
w delnjoserbskej drasće po-
swjećichu jón wjacori póls-
scy a serbscy duchowni
ewangelskeho a katolskeho
wěrywuznaća. Ze stron
Serbow wukonještej tutón
čestny nadawk delnjoserb-
ski farar Helmut Hupac z
Korjenja a katolski farar Ge-
rat Wornar z Baćonja. Swja-
točnosť zakónči so ze zhro-
madnym zanjesenjom serb-
skeje hymny.

Jara derje radžena bě tež
ekumeniska nutrnosť, kiž
so přizamkny w cyrkwi. W
krótkich narěćach spomina-
chu pjećo duchowni, kóždy
w swojej maćeršćinje, na
skutk Jakubicy. Štož je wón
před 450 lětami zdokonał,
je nam džensnišim wažne
wotkazanje a zdobom za-
wjazk to swoje činić, zo Bo-
že słowo w maćernej řeči
njeby womjelknyło. Mjez
narěćemi zaklinčachu spě-
wy wosadneho chóra z Lu-
banicy a delnjoserbskeho
džěćaceho chóra kaž tež
zhromadne kěrlušy w póls-
skej a serbskej řeči.

Na kóncu smědžachu wo-
pytowarjo pólsku hospodli-
wosć wužiwać. Wšitcy bě-
chu přeprošeni na kofej na
žurlu wjesneje korčmy.

Swjatočnosť natočichu
pólska regionalna telewizija
a němski rozhłós. Čim bóle
napadny abstinenca serbskich
medijow, z kotrychž bě jenož
delnjoserbska nowina zastupjena.
Tak njeposkići so slucharjam
serbskeho rozhłosa nazajtra
njedźelu wusyłanje wo
fararju Jakubicy, ale wo wu-
znamnych Serbach Kulow-
skeje wosady. Škoda, zo tež
delnjoserbska telewizija
njeměješe zańč tute poče-
sćenje.

T.M.

Swjatočnosť před cyrkwju w Lubanicach

Foto: J.-M. Čornakec

Znowa po puću

Nimo Cyrkwinskeho a kulbanskeho dnja je so tež serbski bus stał z wažnym wobstatkom ewangelskeho serbskeho žiwjenja. Derje, zo jón mamy. Swěru jón kóždolětnje zarjadujeta serbski sup. n.w. Gerhard Wirth a jeho syn Handrij. Tuž njech wulki džak za jēju prócu tónkróć steji na spočatku! Štóz je hdy hižo podobne jězby zarjadować měł, wě, kelko prócy je trěbne, prjedy hač je wšo zřadowane.

Do wotjězda spominaše Handrij Wirth na swěrnej pućowarjej, kiž byštaj zawěsće znowa rady z nami po puću byłoj. Superintendent n.w. Gerhard Wirth njebě so hišće za tajku jězbu doś wustrowił. Dale z česćownosću spominaše na knj. Katu Malinkowu, kiž bě Bóh něšto dnjow prjedy nje nadzicy do wěčnosti wotwołał. Njeboha je ze swojej wědu a kmanosćemi dolhe

lěta na wuznamnym městnje njesebičnje ewangeliskim Serbam služila.

Tak podachmy so 13. požnjenja rano w Božim mjenje na puć. Dla dešća a kurjawy wosta nam bohužel někotryčkuli rjany wuhlad na krajinu zakryty. Wěcywustojnje nam kn. H. Wirth po puću rozkladowaše wuznamne městna krajiny a jich stawizny kaž tež zaslužbných ludźi, kiž su tam něhdy skutkowali.

Wutrobnje nas witachu w Železnym Brodže, hdžež swjećachmy z česćimi wěrjowymi kemše w Božim domje bratskeje jednoty. Prośće a tola dostojnje wuhotowane wosadne srjedzišćo dopominaše nas na domjacy Mały Wjelkow a Ochranow. Předwanje bě zložene po Mat. 22 wo Božim kralestwje, kiž w přirunanju namołwja, woči a wuši měć wotewrjene za njebiesku domiznu a so nic jeno na

zemske wěcy zložić. K lepšemu zrozumjenju přečita předsyda Serbskeho ewangelskeho towarstwa br. Měrćin Wirth po wotstawkach předwanje w serbskej rěči. Přeložk z česćiny bě móhłrjec poslednja služba njeboh Katy Malinkoweje ewangeliskim Serbam. W postrowných słowach pokaza serbski superintendent Siegfried Albert narozdžele w rěči ale zdobom na zhromadnosć we wěrje, kiž mamy sebi dale wažić a zachować. Pozběhowaca Boža služba bu nadobnje wobohačena wot českeju wuměłow ze serbskim přednjesenjom Kocoroweju spěwowom oratorija „Israello wa zrudoba a tróšt“ kaž tež z hraćom na harfje.

Duchownemu posyljenju slědowaše čelne zastaranje, wo kotraž běchu so čěscy hosćieljo pod nawodom farar Hloušekec mandželskeju přikladnje postarali. Wonaj staj nam hižo dolhe lěta z lubymaj hosćomaj našich cyrkwinskih dnjow. Džak dolžni smy tež

za přepodate zešiwki, kiž nam stawizny tamneje kónčiny a bratskeje wosady w słowje a wobrazach wustojnje zbliža. Połni radosće spěwachmy w hosćencu we Wesecu pod wysokimi horami Českeho raja swoje znate serbske spěwy.

Na domojjězbje mějachmy w krasnje wuhotowanej bazilice swjateju Ławrjence a Dźislawy w Jablonné w Podještědi wječornu nutřnosć. Sup. Albert wukładže tam słowo 103. psalma, kiž nas namołwja Boha chwalić. Tajka chwalba je nam druhy čezka. Lóšo so nam skorži a mamy jeho dobroty za samozrozumliwe. Tež te tuteho dnja, hdžež je nas po puću wobarnował a ze wšěm trěbnym na čele a duši zastarał. Džakowny čłowjek to čezke w žiwjenju skerje znjese.

Tuž Bohu džak za tutón džen bohatých dožiwjenjow a tež wodzerjej busa, kiž je nas ze swojej wulkej wobhladnivosću zaso derje domoj dowjezl.

A. Grofa

Naš njeboh nan

Ze wšitkich počasow nas nazyma najbóle na zaždženosć a docyła na zachodnosć našeho žiwjenja dopomina. Mysle chwataja wróćo do džěcatstwa, a spominam na našeho njeboh nana. We winowcu by jemu džewjećdzesać lět bylo. Zemřel bě w samsnym měsacu před sydomnaće lětami jako Šoćic Alfred, tola narodził bě so šěsć lět do přenjeje wójny jako Šimanec Maks. Džiwna to wěc, nje wěmo? Po wšěm zdaću je so wšitko takle mělo: Naša Nowšanska wowka Lejna, potajkim nanowa mać, njebě, jako so jeje přeni a jenički synk narodži, hišće wudata była na wěsteho Alwina Šoťu z Luboza pola Lubija, wjeski, kiž je do wjetšeje wsy Lawalde abo Lewalda, kaž hišće pola Rězaka steji, zagmejnowana. Čłowjek so praša, kak tajka holca ze zanjesejenej Noweje

Wsy na kromje serbskeje hole na muža z kónčin mjez Wopakeja Lubijom přińdže. Serbske holčata džě njejsu tehdom džensa tu a jutře tam na reje chodžili abo na někajkej disko wokoło jordowali. Wowcyna sotra Gustla pak bě so na bura Hermanna Albrechta do Baljerec pod Běłobohom wudala a najskeje, ně, zawěsće, sotřinemu mandželstwu brašćila. Tónle Luboz pola Lubija bě dawno hižo na Lauba bei Löbau přeněmčeny byl, chibazo njebě scyła serbski abo znajmjeńša dwurěčny byl? Tuž sej tež njejsym stoprocentowse wěsty, hač bě mój džěd wot nanoweje strony serbski byl. Wón pak hnydom spočatk wójny něhdže w Ruskej zahiny, a naš nan wotrosće dospołnje serbski. Tež četa w tymle Beiersdorfe njedaloko Kumwalda, na to wěm so jara derje

dopomnić, njebě ze swojej sotru a tež z našim nanom hinak hač serbsce powědała, wězo, hdyž njebě jeje mandželski pódla. Připódla prajene, dokelž njeměještej Albrehtec samaj dorost, přiwzaštaj synka, a to nanoweho Rakečanskeho kuzenka. A ja so přeco hišće džiwam, zo bě Šimanec četa, kiž měješe w Rakecach někak napřećo staremu gmejnskemu zarjadej „Kolonialwarenladen“, swoje jeničke džěčo do Hornjeho kraja wotedała.

Byrnjež pola nas doma w dobrej stwě wyše komody wobraz z džědom Alwinom wisał, njeměješe naš nan na swego nana lědma dopomnjeća, a so wě, bě tež za mnje tónle wusaty muž cuzy wuj wostał. W léce 1945, hdyž běchu tež w Nowej Wsy wojacy zachadželi, so wobraz z našim džědom zhubi.

Jako bě našemu nanejněkak poł lětko bylo, wudyri na Šimanec kublešku w Nowej Wsy woheń. Bě džě

wšitko, domske a přitwarjena krowjaca hródž, ze slomu kryte bylo. Bjezmała by so tež čěšenk, kiž w komorce ležeše, z woporom płomjenjow stał. Běchu so w poslednim wokomiku na jeho dohladali, hdyž běštej jeho brjowce hižo chětro zesmudženej. To so sta 1909.

Njewěm so na to dopomnić, zo bě nam nan přewjele ze swego džěcatstwa powědał, chibazo bě wone tola jenakore, zo njebych prajil wostudle bylo. Naš statok bě takrjec zadk abo wopuška wsy a za nami džěše do polow a do chójnow. Druhy nan wo tym powědaše, zo bě pola susoda, wěsteho barona von Schrödera, pod našimi woknami na luce swinje pasl. Njeměžach sej předstajić, kak to je, hdyž hunčata paseš, přetož tajke něšto njebě za naš čas dawno hižo z wašnjom bylo. Šimanec Maks je zawěsće měrne a pěčne džěčo byl. Ja njeběch nana tež pozdžišo nihdy njemdujo a cychnujo dožiwil, skerje so ↵

⇒ kaž ja puzoleše, hdyž bě jemu něšto na překi šlo. Za brězowy prut, kiž za kuchinskim kamorom tčeše, čuješe so naša mać zamołwita. Ach haj, z nanowym předmjenom bě so to tak mělo, zo bě raz někajki zastojnik na někajkim wopismje wot teju dweju předmjenuw, kotrež nan měješe, toho Alfreda podšmórnyl, a tuž wosta hač do swojeje smjerce pola starych ludźi Šimanec a pola młodsich Šoćic Alfred.

Do šule chodžeše do Rakec. Do najmudrišich šulerjow wšak najskeje njeslušese a wo wučerjach powědaše husto, zo běchu z džěćimi zlé wobchadźeli. Před třomi awtoritami so šulerjo a šulerki wosebje bojachu a jim radšo z puca džěchu. To běchu pólcaj, wučer a duchowny. Tehdom bě w Rakecach serbski kulturny prócowar Jan Gólc z ewangelskim fararjom był.

Wot swojich šulskich towaršow je nan druhdy Polanec Maksa naspomnił. Tón pak bě po powaze a počinanju wšo druge hač měrny a pěkny był a naposledk kradny so tež na dziwne wašnje ze žiwjenja, tak zo jeho čělo, kaž rěkaše, njenamakachu. Nan wo tym powědaše, kak bě z Polanecom Maksom pola nas doma plincy pjeki. Wězo skradžu. A běštaj telko čěsta naměšaloj, zo je ze strachom do hajzla wukidnyštaj, zo njeby Šimanec-Šoćic mać jeju maranje a paranje wuhladała, hdyž z pola domoj chwataše. Z třinaće lětami, to bě

nan tež rady rozprawjał, dyrbyeše raz młodeho čěla do města čěrić, njewěm hač na wiki abo k rězu. To či bě tola wot Noweje Wsy hač do Budyšina někak dwaceći kilometrow było. Po šulskim času a po konfirmaciji wosta nan doma na žiwnosći. Wulke pjenjezy zasužić, kaž je to džensniši dzeń za młodeho kadlu samozrozumliwe, njebě na tajke wašnje možno. Snano kupichu nanej tohodla koleso, rjane zeleno-žošte. Wone hišće po druhej wójnje dołhi čas w bróžni steješe. Njehodžeše pak so z nim jězdzić, dokelž bě skóncowane. Wosebitosć na nim běše, zo njebu z rječazom, ale z tak mjenowanym kardanom pohibowane a čěrjene. A hdyž wo zlotym času rěčeše, mjenješe wón předewšěm Rakečanske hermaniki, na kotrež rady z druhimi chodžeše. To bě za tajkeho wjesneho pachola wulke dožiwjenje a kusk wotměny wšědných dnjow.

Wot lěta 1942 hač do 1946 je naš nan z wojakom był. K hodom 1946 nawróci so z Jendzelskeje, hdžež dobrej léče jako PW (prisoner of war, wójnski jaty) w lěhwje trochu sobu wotpokuceše, štož bě hitlerska Němska ze swojeje chcyćiwosću druhim narodam zleho načiniła. Ale tajke prawe wotpućenje to wšak za němskich wójnskich jatych w Jendzelskej było njeje. Džěše so jim tam derje. Nan blisko Sheffielda pola burow na polach džělaše a přińdže tež chětro wukormjeny z wulkim namórnikim měchom połnych chlěšćenkow wróco. Tam w cuzbje zezna tež wšelakich serbskich krajanow. Z jednym, mi so zda zo pochodžeše z Nowoslic, nóżkowaše potom wot Kamjenskeho dwórnišća k nam domoj. Wowka, mać a my tři džěći běchmy jara wjesole, zo bě zas mjez nami, jenož naša dvěapóllětna sotřička splóšiwje na jeho hladaše, dokelž džě jeho njeznaješe. Wona bě so narodziła jako bě nan posledni raz na wójnskim dowolu doma pobyl.

Wjele lět bě naš nan z cyrkwinskim předstejićer-

stwje Rakečanskeje wosady sobu skutkował a rady bě na příklad z njeboh fararja Šořtowym nanom praktiske džěla na farje abo na farskich ležownosćach wukonjał. A přeco rady kemši

chodžeše, wězo na serbske. Nětko wotpočuje hižo telko lět na Rakečanskim nowym kěrchowje. A ja spominam na tohole pokorneho serbskeho burika.

Hinc Šořta

Přeprošujemy

01.11. – 21. njedžela po swjatej Trojicy

10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michalskej (sup. Albert)

13.30 hodž. kemše w Budestecach (sup. Albert)

08.11. – dopředposlednja njedžela w cyrkwinskim léče

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)

14.11. – sobota

15.00 hodž. wosadne popođnje w Delnim Wujězdze (sup. Albert)

15.11. – předposlednja njedžela w cyrkwinskim léče

8.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (farar Malink)

10.00 hodž. kemše w Njeswačidle (farar n.w. Feustel)

14.30 hodž. wosadne popođnje we Wulkich Ždžarach (sup. Albert)

18.11. – pokutny dzeń

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu (sup. Albert)

21.11. – sobota

14.00 hodž. wosadne popođnje w Klětnom (sup. Albert)

24.11. – wutora

15.30 hodž. wosadne popođnje w Nowym Měsće (sup. Albert)

28.11. – sobota

15.00 hodž. wosadne popođnje w Hodźiju (sup. Albert)

29.11. – 1. njedžela w adwenće

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)

02.12. – srjeda

14.30 hodž. wosadne popođnje w Minakale (sup. Albert)

05.12. – sobota

14.00 hodž. wosadne popođnje w Bukecach (sup. Albert)

06.12. – 2. njedžela w adwenće

10.00 hodž. kemše w Budyšinje w Michalskej (sup. Albert)

13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow; wudawaćel a zamołwity: Serbski wosadny zwjazk, adresa redakcije/Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamołwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel./fax: 03591/481280); čisć: Lautitzer Druck- und Verlagshaus GmbH/Serbska čisćernja, Hornčerska/Topferstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen, zhotowjenje a rozšěrjenje časopisa Pomhaj Bóh podpěruje Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakładnistwo Domowina, Sukelnska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Boh wuchadza jónkróc za měsac. Lětny abonement plaći 10 hriwnow. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00